

## צדיק כתמר יפרח בארז בלבנון ישגה הגאון הרב ר' יפרח פרלמוטר זצ"ל

תקנד 1234567

גאון מופלג בתורה, בחסד, במידות טובות. היתה בו הרכבה מופלאה של שכל כביר עם לב מלא אהבה, אהבה לתורה, אהבה לבריות. ועל כל זה - נקיות הנפש שאין דוגמתה. כל ימיו התרחק בטבעו מלקבל, ונטיית נפשו היתה רק לתת ולתת. עם גודל התמדתו ואהבת התורה והשאיפה לגדול בתורה שפעפעה בו, השים עצמו כמדבר וכאסקופה נדרסת לכל מי שפנה אליו. ורבים נהנו ממנו עצה ותושיה, הן בלימוד התורה, שהיו פונים אליו גדולים וקטנים כשראו צורך לברר סוגיות עמוקות ועמומות, והן לשאר צרכים גשמיים ורוחניים.

ברוך כשרונות היה, ועם המדות הטובות שניחון בהן ומ"ח קנייני התורה שזכה להם - זכה לקנות את התורה בצורה מופלגת בדרך הישר, החודרת לעומק הסוגיא ולעומק כוונת הראשונים, וכפי שקיבל מרבו הגדול ראש ישיבת מעלות התורה מרן הגאון ר' שמואל אויערבאך שליט"א, והיתה תורתו כבחינת קודש הלולים לד'. וזהו השם שבחר בו הגאון ר' יפרח זצ"ל לספרו על פרק כיצד מברכין, אשר כל רואיו מברכים עליו ברכת הנהנין, מהאופן בו האיר את הסוגיות העמומות של הלכות ברכות, מתוך משא ומתן מעמיק בסוגיות הגמרא ובירור הדק היטב של שיטות הראשונים עד שהגיע לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא.

הוריו היו אנשים תמימי דרך, מצויינים ומיוחדים ביושר לבבם ובנקיות נפשם ועבדו את ד' בעבודה תמה עד כדי מסירות נפש.

ויהא זה בנותן טעם להביא שתי עובדות המלמדות על דרכם בחיים.

א. בהיותם גרים במושב ליד העיר טבריה, ופרנסתם על עבודת האדמה, בשנת השמיטה הובירו את שדותיהם כמצות התורה ולא עלה על דעתם כלל לעשות ככל שכניהם וחבריהם. וסיפרו בניהם שבשנת השמיטה רעבו ללחם, כפשוטו. וגם נגרמו להם נזקים לשנים אחרות כיון שהשלטונות קנסו אותם בצמצום המכסות. ועכ"ז שמרו את מצות השמיטה בדקדוק גדול, אף שלא הכירו כלל את מרן החזו"א זצ"ל ולא שמעו את שמעו.

ב. בשבת לא השתמשו כלל בחשמל, וטענו בפשטות כיצד נוכל להשתמש באור המופעל ע"י חילול שבת בתחנת הכח, וכאמור לעיל, הגיעו לכלל זה מעצמם מבלי הכרת מרן החזו"א, וראו כל בני המושב שאצל משפחת פרלמוטר דולקים כליל שבת רק נרות. הסתפקו במועט ועם זאת היו שמחים מאד בחלקם וראו ברכה בעמלם, וכמאמר חז"ל ואת עמלנו אלו הבנים, שזכו שכל ילדיהם הולכים בדרך התורה והמצוות.

בבית זה נולד, וכבר בנערותו ניכרו בו מדותיו המיוחדות, וסיפורים נפלאים שמענו מאחיו על מדרת הסבלנות שלו עוד בהיותו נער צעיר. וגם חבריו סיפרו שניסו פעם אחת להוציאו משלוותו ולהכעיסו ובכל מה שטרחו ועוללו לו לא הצליחו בכך.

עם כניסתו לעולם התורה כשהתחיל ללמוד בישיבת תפארת אברהם [איתרי] בירושלים בשלהי שנת תשל"א, רתם את כל כוחות נפשו לעליה בתורה וביר"ש. ובשילוב הנפלא שניחון בו - שכל חזק וכביר עם לב רחב ונקי למד בהתמדה גדולה ועלה ונתעלה עד שגדל בתורה, וגדולים וקטנים באו לברר אצלו סוגיות עמומות, ובעוצם כשרונו מצא בכל סוגיא את הדרך הישרה והאיר עיני השואלים.

וזה כמה שנים שהיה ראש כולל בית הלוי והדריך שם קבוצת אברכים בלימוד עמוק וברור לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא.

גם בעבודת ד' היה הגאון ר' יפרח זצ"ל מיוחד מאד, והרבה מערכות מחשבה בעניינים אלו מסודרות בכתביו, כגון מהות תורה לשמה, ועבודת התפילה, ועבודת המדות. גם טרח הרבה כדי להגיע למצב שבו כל מעשיו וכל הרגשותיו יהיו לפי רצון ד', ובפרט במצבים שטבע האדם נוטה יותר לכעס או לחוסר סבלנות, וכגון בזמן הטיפול בילדים, ואמר כמה פעמים שהוא מתאמץ תמיד לקיים בזה שויתי ד' לנגדי תמיד, וידוע כמה רחוק היה מאמירת דברים שאין הלב מעיד על אמיתותם, והכל בפשיטות ובהצנע לכת.

בזמן מחלתו התבטא כמה פעמים שיש מעלה גדולה במצב זה של טלטלה ממושכת בין תקוה לבין מפח נפש משום שזה מעורר מאד לעבודת ד' ואין להשוות את התפילות ואת ההרגש של קרבת אלקים של אדם במצב כזה לתפלות של אדם רגיל.

מסכת בפני עצמה היא הקשר המופלא שלו עם בני הישיבה הקדושה תפארת אברהם [איתרי] בירושלים, שם למד רוב שנותיו. הם נהנו ממנו עצה ותושיה בכל עת ובכל שעה, וברוחב לבו ובעוצם דעתו הדריכם בכל דבר גדול וקטן, בין בדרך הלימוד ובין בהנהגות טובות ובדרכי עבודת ד', בענייני שידוכים, בענייני שלום בית, ביחסי בנים והוריהם, בענייני בריאות הגוף והנפש, וידע להלוך כנגד רוחו של כל אחד ואחד, וכדברי חז"ל במדרש תנחומא במדבר י', מובא ברש"י פ' פנחס עה"פ אלקי הרוחות, שביקש משה רבש"ע גלוי וידוע לפניך דעתו של כל אחד ואחד ואינם דומים זה לזה, מנה עליהם מנהיג שיהא סובל כל אחד ואחד לפי דעתו.

גם נהג בבני הישיבה מנהג רועה נאמן, וכמאמר הנביא יחזקאל פרק ל"ד, ט"ז, את האובדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנשכרת אחבוש וכו', ונקשרה נפשם בנפשו באהבה נאמנה, וכמה מהם התבטאו שהם חבים לו את חייהם, וקראו עליו אבי אבי רכב ישראל ופרשיו, וכיתומים היו ואין מנחם להם.

נפטר לבית עולמו בערב השבת בה מלאו לו נ"א שנים, ביום ז"ך בניסן ה'תשס"ה בערב שבת קודש לסדר יהיה כל פרי קדש הלולים לד', והשאר בני משפחה, עשרה בנים ובנות, וידידים ותלמידים כואבים ודואבים.

הדברים המובאים להלן הם מעט מזער מהכתבים שהשאיר אחריו, ונקוה ונייחל שתלמידיו ובני משפחתו יוציאו לאור את כתביו ויהיו שפתיו דובבות בקבר.

**תהא נשמתו צרורה בצרור החיים**